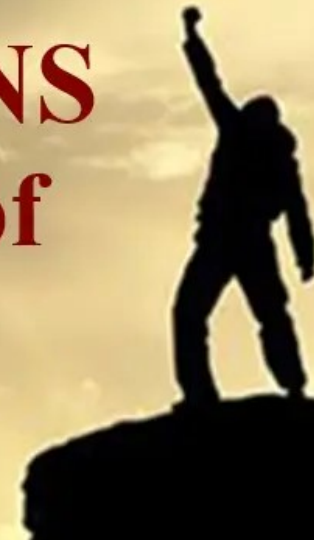

PHILIPPIANS

The Epistle of

Joy

Pagbasa sa Lumang Tipan – Nehemias 8:1-11

Pagbasa sa Bagong Tipan – 1 Pedro 1:3-12

Ang Sulat ng Kagalakan

“Sa Kaluwalhatian at Kapurihan ng Diyos”

Filipos 1:1-2 , Mga Gawa 16:1-40

Wayne J. Edwards, Pastor

Ang Sulat sa mga Taga-Filipos ay isinulat ni Apostol Pablo mula sa kanyang kulungan sa Roma noong 62 AD

- Sa apat na Sulat sa Bilangguan, Efeso, Filipos, Colosas, at Filemon, Filipos ang huling isinulat ni Pablo.
- Dahil sa takot na malapit na siyang bitayin, gusto ni Paul na malaman ng kanyang mga tagasunod kung gaano niya pinahalagahan ang kanilang pinansiyal na suporta, at tiyakin sa kanila na plano niyang dumalaw muli sa kanila kapag nakalabas na siya sa bilangguan.
- Gayunpaman, sinabi ni Paul na tinatanggap niya ang kamatayan kung ito ay, sa anumang paraan, ay magpapahusay sa pagpapalaganap ng ebanghelyo.
- Pinayuhan ni Pablo ang kanyang mga mambabasa na manatiling matatag sa kanilang pananampalataya, at sumunod sa kanya gaya ng pagsunod niya kay Kristo, na **“nag-alis ng Kanyang sarili,”** ng kapangyarihan at kaluwalhatian ng Kanyang

posisyon sa langit, at pagkatapos ay isinuko ang Kanyang sarili sa kalooban ng Ama, sa pamamagitan ng pagiging

“masunurin sa kamatayan, maging ang kamatayan sa krus.”

Ang mga Lingkod:

- **Si Apostol Pablo** – ang taong binago ni Hesus sa Daan ng Damascus, at inatasan na ihatid ang ebanghelyo sa mga Gentil. Ginamit ng Diyos si Pablo upang isulat ang 13 mga sulat sa Bagong Tipan.
- **Timothy** – ang binatilyong nakilala ni Paul sa Listra na napakalaki ng espirituwalidad ay inanyayahan siyang sumali sa pangkat ng misyon. Mahal ni Paul ang binatang ito na puspos ng kanyang ina at lola sa mga banal na kasulatan. Bagaman hindi siya Judio, pumayag si Timoteo na magpatuli upang hindi masaktan ang mga Judio.
- **Priscilla at Aquila** – ang mag-asawang tumulong kay Pablo sa pamamagitan ng paggawa at pagbebenta ng mga tolda upang tumulong sa pananalapi sa paglalakbay.
- **Silas** – ang lalaking naglakbay kasama ni Pablo sa kanyang unang paglalakbay bilang misyonero; isang taong makadiyos, at isang tapat na tao kung kanino mapagkakatiwalaan si Pablo.
- **Lucas** – ang manunulat ng ebanghelyo na nanatili kay Pablo hanggang sa araw na pinugutan ng ulo si Pablo.
- Sinabi ni Pablo na lahat sila ay **mga alipin**, mga alipin na mahal na mahal ang kanilang panginoon kaya kusa silang naging mga alipin niya habang-buhay. Ang kanilang mga may-ari ay nagbutas ng kanilang mga tainga ng isang awl upang ipakita ang kanilang pagpapasakop sa pagkaalipin.

A BONDSERVANT

- A bondservant is a slave who is subservient to, and entirely at the disposal of, his master. In the New Testament, a bondservant was a person who was absolutely devoted to Jesus.
- Paul, Timothy, James, Peter, and Jude, all describe themselves as “bondservants of Christ” (Romans 1:1; Philippians 1:1; James 1:1; 2 Peter 1:1; Jude 1:1, NKJV).
- Believers today should be considered as bondservants of Christ (1 Corinthians 7:22; Ephesians 6:6; 2 Timothy 2:24), for He is our Lord, and our allegiance is due to Him alone.
- As bondservants, we renounce other masters (Matthew 6:24) and give ourselves totally to Him (Matthew 16:24).

"My Ears You Have Pierced"

Psa 40:6

"But if the servant declares, 'I love my master and my wife and children and do not want to go free,' then his master must take him before the judges. He shall take him to the door or the doorpost and pierce his ear with an awl. Then he will be his servant for life."

Ex 21:5-6

Ang mga Banal – Ang salitang “santo” ay nangangahulugang yaong mga naligtas, ibig sabihin, pinabanal at ibinukod para sa paggamit ng Diyos.

Mga Obispo at Deacon - mula nang umalis si Pablo, ang simbahan ay lumago ayon sa bilang at espirituwal, dahil sila ay naghahalal ng mga espirituwal na pinuno.

Pagpupugay:

- ***"Sumainyo ang biyaya at kapayapaang mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesu-Cristo." "Charis," at "Shalom," - hiling ko sa iyo ang biyaya, hiling ko sa iyo ang kapayapaan!***
- Ang Filipos ay ang tanging sulat na isinulat ni Pablo sa isang simbahan na walang problemang teolohiko, doktrina, o moral.
- Isinulat ito ni Pablo upang ipahayag ang kanyang pagpapahalaga at pagmamahal sa kagandahang-loob ng mga mananampalataya sa Filipos. Sa diwa, sinabi ni Apostol Pablo: ***"Oo, ako ay nasa bilangguan, ngunit ako ay nagagalak pa rin sa iyong kabutihan sa akin."***

TRUE JOY

"True joy is a gift from God to those who set their hope and put their trust in God alone. True joy is produced in them by the Holy Spirit who indwells them, because of their willingness to obey God, even when their obedience includes suffering and possibly death."

Dr. John MacArthur

**Ang Gawa 16 ay ang background
ng sulat ni Pablo sa mga taga-Filipos**

SUMALI SI TIMOTEO KAY PABLO AT SILAS (1-5)

- Naglakbay sina Paul at Silas sa Derbe at Listra, kung saan nakilala nila si Timoteo, isang kabataang lalaki na puspos ng Kasulatan ng kaniyang ina at lola.
- Humanga si Paul kay Timoteo kaya inanyayahan niya itong sumama sa kanyang paglalakbay sa misyon. Si Timoteo ay may sapat na gulang sa espirituwal na handa siyang magpatuli upang hindi masaktan ang mga Judio.

UNANG MISYON NI TIMOTHY (4-5)

- Inihatid nina Pablo at Silas ang mga kautusan mula sa Jerusalem sa mga simbahan sa Derbe at Listra. Ang mga simbahan ay pinalakas, at ang bilang ng mga nagbalik-loob ay dumami araw-araw.

ANG TAWAG SA MACEDONIA (6-10)

- Dahil pinagbawalan ng Banal na Espiritu na ipangaral ang ebanghelyo sa Asia o Bitinia, si Pablo at ang kanyang pangkat ay dumaan sa Misia at naglayag patungong Troas.

TINAWAG NG ISANG VISION (9-10)

- Palibhasa'y nakatanggap ng isang pangitain sa gabi ng isang lalaki mula sa Macedonia na humihingi ng tulong, napagpasyahan ni Pablo at ng kaniyang mga kasamahan na nais ng Diyos na pumunta sila sa Macedonia, kung saan sumali si Lucas sa pangkat.

MGA KOVERSYON SA PILIPINAS (11-40)

ANG PAGKUVERSYON NI LYDIA (11-15)

- Si Paul at ang pangkat ay naglayag mula sa Troas patungong Samothrace, Neapolis, at sa wakas ay sa Filipos ng Macedonia,

isang kolonya ng Roma.

- Walang sinagoga kung saan sasambahin, nakipagkita si Paul at ang kanyang pangkat sa ilang kababaihan na nagtipon sa tabi ng ilog upang manalangin.
- Matapos marinig na nagsasalita si Pablo, binuksan ng Panginoon ang puso ni Lydia upang tanggapin ang ebanghelyo. Siya at ang kanyang sambahayan ay nabautismuhan at inanyayahan si Paul at ang kanyang pangkat sa kanyang tahanan.
- Ito ang unang simbahan na sinimulan sa Roman Colony ng Philippi at ang unang lungsod sa Europe na na-ebanghelyo – ibig sabihin, **dito nagsimula ang evangelical church sa Europe.**

ANG PAGBABAGO NG BILANGGURAN (16-40)

- Isang batang aliping babae, na may espiritu ng panghuhula, ang nagsimulang sumunod kay Paul at sa kanyang pangkat, na nagpahayag sa kanila bilang mga tunay na lingkod ng Diyos na naghahayag ng tanging paraan tungo sa kaligtasan.
- Kahit na totoo ang kanyang sinabi, alam ni Paul na ang kanyang patotoo ay hindi sa Panginoon, kaya pinalayas niya ang masamang espiritu mula sa kanya.
- Ang mga lalaking kumikita mula sa kanyang panghuhula ay dinala sina Pablo at Silas sa harap ng mga mahistrado, at inakusahan sila bilang mga manggugulo at nagtuturo ng labag sa batas na kaugalian.
- Sina Paul at Silas ay hinampas ng mga pamalo at ikinulong sa mga sepohan.
- Sa hatinggabi, sina Paul at Silas ay nagsimulang manalangin at umawit ng mga himno, at isang lindol ang naganap na napakalakas kaya nabuksan ang mga pintuan ng bilangguan at naputol ang mga tanikala ng sipon.
- Dahil alam niyang papatayin siya dahil sa pagkawala ng kanyang mga bilanggo, naghanda ang tagapagbilanggo na magpakamatay, ngunit tiniyak sa kanya ni Pablo na naroon pa rin ang mga bilanggo.
- Nang makita ang kanilang pagmamahal sa kanya, tinanong ng bantay sa kulungan sina Pablo at Silas kung ano ang dapat niyang gawin upang maligtas, at sinabi nila sa kanya na maniwala sa Panginoong Jesucristo at siya ay maliligtas. Nang maglaon, dinala nila siya sa tabi at ipinaliwanag sa kaniya ang mga kasulatan.
- Tinanggap ng bantay ng bilangguan at ng kanyang pamilya si Jesucristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon, at pagkatapos nilang mabinyagan, pinakain nila sina Pablo at Silas at ginawa ang kanilang makakaya upang gamutin ang kanilang mga sugat.
- Sa pagkaalam na siya at si Silas ay pinagmalupitan bilang mga mamamayang Romano, hiniling ni Pablo ang mga mahistrado na pumunta at sabihin sa kanila ang kanilang kalayaan, at sila ay bumalik sa bahay ni Lydia at pinasigla ang mga kapatid.

***"Tanging ang Banal na Espiritu
ang makapagbibigay sa tunay na mananampalataya
ng supernatural na kagalakan."***

- Ang salitang Griyego para sa “kagalakan” ay chara, nagmula sa salitang charis, na salitang Griyego para sa biyaya.
- Samakatuwid, ang (“kagalakan”) ay ginawa ng charis (“biyaya”) ng Diyos.
- Ang kaligayahan ay nakabatay sa mga kalagayan ng tao. Samakatuwid, ang pinakamagandang maiaalok nitong makasalanang mundo kaninuman ay pansamantalang kaligayahan.
- **Gayunpaman, kapag ang isang makasalanan ay tumanggap kay Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at**

Panginoon, ang Banal na Espiritu ay nagbibigay-buhay sa ating espiritu ng tao, at binabaha ang ating kaluluwa ng kagalakan - tunay na kagalakan, kamangha-manghang kagalakan, hindi maipaliwanag at walang hanggang kagalakan.

- Samakatuwid, kapag ang ating buhay ay nagiging mahirap, at ang diyablo na “kagalakang magnanakaw” ay napapalibutan tayo, ang Banal na Espiritu, na nananahan sa atin, ay bumabangon upang labanan ang diyablo na panggigipit na iyon sa pamamagitan ng pagpupuspos sa atin ng kagalakan na hindi masabi at puno ng kaluwalhatian.
- Samakatuwid, ang tunay na kagalakan ay ang supernatural na tugon ng Diyos sa mga pag-atake ng diyablo.
- Kapag tayo ay nagagalak sa pagdurusa sa halip na magtampo dito, magagamit tayo ng Diyos upang maapektuhan ang mga tao sa mga paraan na hindi natin kailanman naiintindihan sa panig ng langit.

***“Ipapakita mo sa akin ang landas ng buhay;
Sa iyong harapan ay kapuspusan ng kagalakan;
Sa iyong kanang kamay ay may mga kasiyahan magpakailanman.”***

Awit 16:11